

Mravnost.

Jako temné bouřkové mračno leží to nad lidstvem. Dusné je ovzduší. Líně, pod těžkým tlakem pracuje schopnost cítění jednotlivců. Vysoce napjaty jsou jen nervy, které působí na pocitový a pudový život těl. Uměle podněcované omyly falešné výchovy, falešných postojů a sebeklamu. Člověk dneška není po této stránce normální, nýbrž nese v sobě chorobný, až na desetinásobek vystupňovaný pohlavní pud, kterému se snaží ve stonásobných formách a družích vybudovat kult uctívání, který se musí stát zkázou celého lidstva.

Nakažlivě, přenosně stejně jako morový dech působí toto všechno postupně také na ty, kteří se ještě křečovitě snaží přimknout k ideálu, který jim tane v skrytu jejich polovědomí. Natahují sice po něm toužebně své ruce, avšak nechají je s povzdechem znovu a znovu klesnout, beznadějně, zoufale, když jejich pohled spočine na okolí. V dusné mdlobě s hrůzou vidí, s jakou obrovskou rychlostí se kalí jasný pohled na mravnost a nemravnost, rozlišovací schopnost se ztrácí a schopnost vnímání se tím mění tak, že mnohé, které ještě nedávno vyvolávalo odpor a opovržení, je přijímáno velmi rychle jako zcela přirozené a nikdo se nad tím nezarazí. Avšak pohár bude brzy plný až po okraj. Musí nadejít strašlivé probuzení!

Již nyní jde to někdy přes tyto smysly vybičované masy jako nečekané bázlivé shrbení se, zcela bezmyšlenkovité a nevědomé. Nejistota zmocní se na okamžik mnohých srdcí; přece však nedochází k probuzení, k jasnému vycítění jejich nedůstojného řádění. Dvojnásobné úsilí nasazují k tomu, aby

takovéto „slabosti“ nebo „poslední přívěsky“ zastaralých názorů setřásli nebo zcela překřičeli. Pokrok má být za každou cenu. Pokračovat se však dá na dvě strany. Vzhůru nebo dolů. Podle volby. A jak to stojí nyní, jde to dolů s hrozivou rychlostí. Náraz musí rozdrtit tyto takto se dolů řítící, až nadejde hodina, kdy narazí na silný odpor.

V tomto dusném okolí stahuje se bouřkové mračno stále hustěji, takže zkázonosněji. Každým okamžikem lze očekávat první blesk, který temnotu protrhne a ozáří, plamenně osvětlí to nejskrytější s neúprosností a ostroší, které v sobě nesou osvobození pro takové, kteří usilují ke Světlu a čistotě; zkázu však přinese těm, kteří žádnou touhu po Světle nemají. Čím delší čas dostává toto mračno, jehož temnota a tíže tak houstne, tím pronikavější a strašnější bude také blesk, který mrak zplodí. Zmizí měkký, uspávající vzduch, který v záhybech své lenosti přináší plíživou smyslnost; neboť s prvním bleskem bude také přirozeně následovat čerstvý a ostrý proud vzduchu, který přináší nový život. V chladném jasu Světla budou stát náhle všechny výplody chmurné fantazie svlečené z jejich pokryteckých lží před zraky zděšeného lidstva. Otřes mocného hromu rovněž způsobí procitnutí v duších, takže se živá voda pramene nezkalené Pravdy může s hukotem rozlít přes takto uvolněnou půdu. Nastává den svobody. Osvobození z pout po tisíciletí trvající nemravnosti a nyní se rozvíjející k plným květům.

Rozhlédněte se kolem! Pozorujte četbu, tance, oblečení! Nynější doba snaží se, více než kdy jindy, stržením všech zábran mezi oběma pohlavími plánovitě zkalit čistotu citění, v tomto zkalení je znetvořit a nasadit mu matoucí masku a, pokud možno, je nakonec zcela zadusit. Stoupající pochybnosti lidé ohlušují

vznešenými řečmi, které však ostře pozorováno vychází jen z uvnitř se chvějícího pohlavního pudu, aby chlípnosti na tisícero způsobů, šikovně i nešikovně, ve skrytých nebo otevřených způsobech, dávaly vždy novou potravu.

Mluví o začátku k svobodnému a samostatnému lidství, o vývoji vnitřního utužení, o tělesné výchově, kráse nahoty, ušlechtilém sportu, výchově k uskutečnění slov: „Čistému je všechno čisté!“, krátce: Povznesení lidského rodu odložením veškeré „pruderie“ ¹⁾, aby se tak vytvořil ušlechtilý, svobodný člověk, který má nést budoucnost! Běda tomu, který by si troufal říct něco proti tomu! Takový odvážlivec bude ihned při velkém pokřiku kamenován s výčitkou, podobnou tvrzení, že jen nečisté myšlenky mohly ho přimět, aby „na tom něco našel“!

Šílený vír hnilobné vody, z něhož se rozšiřuje omamující, otravný zápach, který vyvolává stejně jako při opojení morfiem smysly matoucí klam, ve kterém se stále tisíce a tisíce nechávají pohltit, až v tom ochable zahynou. Bratr snaží se poučit sestru, děti své rodiče. Jako bouřlivý přívál žene se to přes všechny lidi a zběsilý příboj objevuje se tam, kde několik rozvážných, které pojal hnus, ještě osaměle stojí jako skály v moři. K těmto se přimykají mnozí, kterým v burácení hrozí vyčerpání vlastních sil. Je radostné vidět tyto malé skupinky, které tu stojí jako oázy v poušti. Jako takové osvěžují, zvou ke klidu a zotavení poutníka, který se mohl namáhavě probíjet zkázonosným samumem ²⁾.

Co je dnes kázáno pod všemi hezkými pláštiky pokroku, není nic jiného než zaobalené podporování velké nestydatosti, otrava jakýchkoliv vyšších citů v člověku. Největší nákaza, která kdy lidstvo postihla. A kupodivu: je to, jako by tak mnozí čekali jen na to, aby jim byla poskytnuta důvěryhodná záminka ke snížení

sebe sama na zvíře, což je nesčetným lidem velmi vítané!

Avšak kdo zná duchovní zákony, které působí ve vesmíru, odvrátí se s odporem od nynějších snah. Vezměme jen jednu z „nejnevinějších“ zábav: „Společné koupele“. „Čistému je všechno čisté!“ To zní tak pěkně, že pod ochranou tohoto libozvuku může si člověk tak mnohé dovolit. Pozorujme však jednou nejjednodušší jemnohmotné děje při takovýchto koupelích. Předpokládejme, že je tu třicet osob rozdílného pohlaví a z toho dvacet devět ve všech ohledech skutečně čistých. Předpoklad, který je předem úplně vyloučen; neboť naopak by to bylo správnější, dokonce i pak ještě velmi zřídka. Přece to však připusťme. Ten jeden, třicátý, má, podnícen žádostí, nečisté myšlenky, přestože se zevně chová snad úplně bezvadně. Tyto myšlenky ztělesňují se jemnohmotně ihned v živé myšlenkové formy, táhnou se po objektu jeho zájmu a ulpí na něm. Je to poskvrnění, lhostejno, zda dojde k nějakým projevům nebo násilnostem či nikoli! Dotyčná poskvrněná osoba odnáší si s sebou tuto nečistotu, která je schopna přitáhnout podobné bloudící myšlenkové formy. Tímto se její okolí stává hustší, stále hustší, a může jí způsobit nakonec zmatení a otrávit ji, stejně jako cizopasná popínavá rostlina často nechá odumřít nejzdravější strom. To jsou jemnohmotné děje při takzvaných „nevinných“ společných koupelích, společenských hrách, tancích nebo při něčem jiném.

Musí se však uvážít, že do těchto koupelí a zábav chodí v každém případě právě všichni ti, kteří úmyslně něco hledají, aby si nechali zvláště podněcovat své myšlenky a pocity takovouto podívanou! Jaká špína se tím tedy pěstuje, aniž by mohlo být něco zevně hrubohmotně postřehnuto, není těžké objasnit. Právě tak je samozřejmé, že toto stálé zvětšování a houstnutí mračna

smyslných myšlenkových forem pozvolna musí působit na bezpočet lidí, kteří sami o sobě takovéto věci nevyhledávají. V těchto vynořují se nejdříve slabě, pak silněji a živěji podobné myšlenky, které jsou neustále živené v jejich okolí nynějším druhem „pokroku“, a tak kloužou jeden po druhém do hustého, temného proudu, ve kterém se schopnost vnímání skutečné čistoty a mravnosti stále více zatemňuje a nakonec se vše řítí do hlubin úplné temnoty.

Tyto příležitosti a podněty k takovýmto bezmezným výstřelkům musí být v první řadě opět odňaty! Nejsou nic než pěstírny, do nichž nakažená havěť nemravných lidí může házet své myšlenky, které pak bujně pučí a vylévají se pustošivě na celé lidstvo, tvoří vždy nové líhně, které nakonec už jen vytvoří obří pole hnusných rostlin, ze kterých vychází jedovatý dech, dusící rovněž i dobré.

Vytrhněte se z tohoto opojení, které jako omamný prostředek posílení jen předstírá, ve skutečnosti však oslabuje a působí zkázonosně. Přirozené je to, ačkoliv také zarmucující, že opět právě ženské pohlaví v první řadě překračuje veškerou míru a ve svém odívání kleslo bez rozpaků až ke způsobům nevěstek. To dokazuje však jen správnost vysvětlení o jemnohmotných dějích. Právě žena ve své od přírody silnější citovosti přijímá tento jed, který zamořil jemnohmotný svět myšlenkových forem, nejdříve a hlouběji, sama si toho zcela neuvědomujíc. Ona je tomuto nebezpečí více vydána napospas a je z tohoto důvodu stržena také nejdříve a překračuje nepochopitelně a nápadně rychle každou hranici. Ne nadarmo se říká: „Když je žena špatná, tak je horší než muž!“ To platí v každém druhu, ať již v ukrutnosti, v nenávisti nebo v lásce! Jednání ženy je vždy výsledkem

jemnohmotného světa, který ji obklopuje! Ovšem jsou v tom výjimky. Rovněž ji to nezabavuje zodpovědnosti; neboť je schopna pozorovat na ni útočící dojmy a vlastní chtění a konání řídit podle své vůle, jen když ... chce! Že se tak u většiny žel neděje, je chybou ženského pohlaví, které může děkovat jen neomezené nevědomosti v těchto věcech. Je to však špatné pro nynější dobu, protože žena má v ruce ve skutečnosti také budoucnost lidstva. Ona ji nese, protože její duševní stav je rozhodující pro potomstvo více než u muže. Jaký úpadek musí nám tudíž přinést budoucnost! Nevyhnutelně! Zbraněmi, penězi nebo vynálezy nedá se to zadržet. Také ne dobročinností nebo školenou politikou. Zde musí přijít daleko pronikavější prostředek.

Avšak tato obrovská vina nezasáhne jen ženu samotnou. Ona bude vždy jen věrným zrcadlovým obrazem onoho světa myšlenkových forem, který spočívá na jejím národě. Na to se nesmí zapomínat. **Ctěte ženu a važte si ji jako takové** a ona se zformuje podle toho, stane se **tím, co vy v ní vidíte**, a tím pozdvihne celý váš národ! Avšak dříve musí mezi ženami nastat veliký proces přeměny. Tak, jak jsou nyní, může nastat vyléčení jen důkladným zákrokem s násilným, neúprosným řezem, který každé bujení odstraní ostrými noži a vrhne do ohně! Jinak by ještě mohly být zničeny všechny zdravé části.

K tomuto nutnému zásahu do celého lidstva řítí se nezadržitelně nynější doba, rychleji, stále rychleji, a nakonec ho sama přivodí! To bude bolestné, strašlivé, avšak koncem je uzdravení. Teprve pak je zde doba mluvit o mravnosti. Dnes by to zaniklo jako slova promluvená v bouři. Když pak uplyne hodina, ve které musel zahynout hříšný Babylon, protože se zhroutil prohnulý v sobě, pak dávejte pozor na ženské pohlaví! Každé jeho

jednání a opomenutí ukáže vám vždy, **jací jste vy**, protože ve své jemné citovosti žije to, co chtějí myšlenkové formy.

Tato skutečnost dává nám rovněž jistotu, že při čistém myšlení a cítění ženství jako první vyletí do výše k onomu předobrazu, který považujeme za ušlechtilého člověka. Pak vrátí se mravnost v plném lesku své čistoty!

1)

falešného studu

2)

horký a suchý pouštní vítr